

prima instanță: A. Arhip
instanța de apel: M. Guzun, A. Nogai, V. Brașoveanu

dosarul nr. 3ra-1593/16

ÎNCHEIERE

07 decembrie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a lui Coman Sergiu împotriva Inspectoratului General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova și menținută hotărârea Judecătoriei Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016, prin care acțiunea a fost admisă,

c o n s t a t ă :

La 16 decembrie 2015, Coman Sergiu a depus cerere de chemare în judecată împotriva Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii a invocat că începând cu anul 1992 până la 14 noiembrie 2014 a fost angajat al MAI și a ocupat mai multe funcții.

Susține că, prin ordinul nr. 709 ef. din 14 noiembrie 2014 emis de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, în legătură cu împlinirea vechimii în muncă ce permite dreptul la pensie, a fost încetat raportul juridic de muncă, în conformitate cu art. 47 alin. (1) lit. c) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Menționează că, potrivit aceluiași ordin a fost dispusă achitarea pensiei, a compensației bănești pentru concediile neutilizate și a indemnizației unice de concediere prevăzute de art. 65 alin. (2) din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Invocă reclamantul că, indemnizația unică de concediere i-a fost achitată cu întârziere în luna iunie 2015 și nu în volum deplin, fapt manifestat prin reținerea nejustificată a sumei de 17 425,80 lei cu titlu de impozit pe venit.

Relevă că la data de 27 octombrie 2015, a depus în adresa Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM cererea prealabilă cu privire la încasarea în beneficiul său a sumei de 17 425,80 lei, care a fost reținută cu titlu de impozit pe venit.

Afirmă că, prin răspunsul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM din 30 noiembrie 2015, i-a fost refuzat în achitarea sumei solicitate, pe motiv că potrivit art. 20 lit. g) din Codul fiscal, indemnizațiile de concediere stabilite conform legislației nu sunt scutite de la achitarea impozitului, fapt ce justifică reținerea sumei de 17 425,80 lei.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 6 alin. (1), art. 572 alin. (2), art. 584 alin. (1), art. 585, art. 619 alin. (1) din Codul civil, art. 150 din Codul muncii, art. 110 lit. g) din Codul de executare, art. 65 din Legea cu privire la activitatea Poliției și statutul polițistului nr. 320 din 27 decembrie 2012.

Solicită reclamantul, constatarea faptului de impozitare neîntemeiată din indemnizația de eliberare din serviciu în sumă de 17 425,80 lei, dispunerea încasării din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM în beneficiul săi a sumei de 17 425,80 lei, recalcularea sumei solicitate având în vedere indicii de inflație, achitarea profitului pierdut și scutirea de la plata taxei de stat.

La 26 ianuarie 2016, Coman Sergiu a depus o cerere de concretizare a cerințelor, solicitând constatarea faptului de impozitare neîntemeiată din indemnizația de eliberare din serviciu în sumă de 17 425,80 lei, dispunerea încasării din contul Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM în beneficiul său a sumei de 17 425,80 lei (f. d. 35).

Prin hotărârea Judecătoriai Centru mun. Chișinău din 11 februarie 2016, acțiunea a fost admisă, fiind recunoscută ca fiind neîntemeiată acțiunea Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM cu privire la impozitarea a indemnizației de eliberare din serviciu a lui Coman Sergiu și s-a încasat de la Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM în beneficiul lui Coman Sergiu prejudiciul material în suma de 17 425,80 lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2015, a fost respins apelul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea Curții de Apel Chișinău din 28 iulie 2016, a fost corectată eroarea în partea introductivă a deciziei Curții de Apel Chișinău din 12 iulie 2016, prin înlocuirea anului emiterii deciziei din „2015” cu anul „2016”.

În confirmarea concluziilor enunțate instanța de apel a reținut că prima instanță corect a ajuns la concluzia că lui Coman Sergiu neîntemeiat a fost reținut impozitul pe venit în suma de 17 425,80 lei, deoarece ultimul a fost concediat din funcție până la operarea modificărilor art. 20 Cod Fiscal, și numai începând cu 01 mai 2015, indemnizațiile de concediere au fost excluse din sursele de venit neimpozabile potrivit prevederilor art. 20 lit. g) Cod Fiscal.

La 08 septembrie 2016, Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, a depus cerere de recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie respinsă integral ca fiind neîntemeiată.

În motivarea recursului a invocat că instanța de apel a aplicat eronat normele de drept material.

Astfel, susține că instanța a elucidat și a dat apreciere numai argumentelor expuse de intimat, fără a fi luate în considerație argumentele Inspectoratului General al Poliției al MAI al RM.

În acest sens menționează că nu s-a reținut faptul că achitarea indemnizației la data de 04 iunie 2015, s-a produs din cauza insuficienței mijloacelor financiare, deoarece cheltuielile legate de plata indemnizațiilor la încetarea raporturilor de muncă

sunt neprevăzute și nu pot fi planificate inițial la adoptarea bugetului, depășind sumele alocate în acest sens.

Cu referire la prevederile art. 330 alin. (2) Codul muncii, afirmă că nu s-a constatat vina angajatorului în cazul dat, iar dacă vinovăția nu-i poate fi imputată articolul sus menționat nu își găsește aplicabilitate.

La acest capitol invocă că Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM are calitatea de executor de buget, în timp ce ordonător principal de credite în raport cu Ministerul Finanțelor este Ministerul Afacerilor Interne, motiv pentru care instanța de fond urma să respingă acțiunea intimatului, dat fiind faptul că evenimentul s-a produs nu din vina angajatorului Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM.

În aceeași ordine de idei mai afirmă recurentul că instanță de apel și prima instanță nu au constatat și elucidat pe deplin circumstanțele importante pentru soluționarea pricinii.

Consideră că întru examinarea obiectivă și sub toate aspectele a litigiului nominalizat, instanța de fond urma să stabilească totalitatea circumstanțelor și împrejurărilor, în urma cărora achitarea plăților solicitate a fost efectuată cu întârziere.

La 18 octombrie 2016, prin intermediul oficiului poștal, intimatul Coman Sergiu a depus referință asupra recursului declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, invocând caracterul neîntemeiat al acestuia și legalitatea deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe (f. d. 103-105).

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copiei de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei instanței de apel din 12 iulie 2016 a fost expediată în adresa recurentului la 29 iulie 2016, fapt confirmat prin scrisoare de însoțire nr. 21475-4 (f. d. 88).

Astfel, instanța de recurs consideră că recurentul s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 08 septembrie 2016, în termen.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a

fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ține să menționeze că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al MAI al RM, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Inspectoratul General al Poliției al Ministerului Afacerilor Interne al Republicii Moldova, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președinte, judecătorul

Tamara Chișca-Doneva

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță